

अदेवाद्यस्य चार्वङ्गि ! रहस्यं प्रवदामि ते ॥
इति कामधेनुतन्वे ३२ पटलः ॥*॥

अपि च । अथ सङ्कल्पविधानम् ।
“असङ्कल्पितमर्थो यश्चानाधिकमधापि वा ।
न सम्यकफलभाग्यमूयात्त्वात्तियममाचरेत् ॥
ताम्बपात् सदूच्च सतिकं जलपूरितम् ।
सकुश्च फलैर्हेवि ! गृहीताचम्य कल्पतः ॥
अथर्वा च शिरःपद्मे श्रीगुहं कहणमयम् ।
यज्ञशब्दनो वापि देवेन्द्रवदनोऽपि वा ॥
मासं पञ्चं तिथिच्छैव देवपर्वदिकन्तथा ।
आद्यन्तकालच्छ तथा गोवं नाम च कामिनाम्
क्रियाङ्गयं करिष्येन्तमेति समुत्सुजेत् पयः ॥”
इति योगिनोत्तम्भे प्रथम खण्डोऽपि वा ॥
अन्यत्र । शिवपूजायां मानससङ्कल्पो यथा, —
“ततसु परमेशानि ! कृत्वा सङ्कल्पमानसम् ।
यथापूर्वं महादेवि ! ब्रह्माण्डस्थितिमानसः ॥
तथा भवतु सर्वाङ्गं इति सङ्कल्प्य मानसः ।
न गोवं सम देवेशि ! न नाम परमेश्वरि ॥
न माता परमेशानि न पिता मम कामिनि ।
नमिन् काले महेशानि मम सर्वं न हि प्रिये ॥
न वारं न तिथिं देवि तस्मिन् काले शुचिर्स्तते
न काष्ठां न कलां देवि तस्मिन् काले वरानने
न दिवा परमेशानि न रात्रिं परमेश्वरि ।
अतएव महेशानि सङ्कल्प्य मानसं स्मृतम् ॥
मानसं यदि आयाति तदा शाननं किं प्रिये ।
सङ्कल्पं मानसं देवि चतुर्वर्गप्रदायकम् ॥
स्थूलं हि परमेशानि सङ्कल्पं व्यर्थमुच्यते ॥
सङ्कल्पेन विना देवि यत्किञ्चित् कृतवान्सुधौः
तदुक्तं परमेशानि तत् सर्वं मानसं परम् ॥
यदुक्तं परमेशानि मुनिना कुद्रुहिना ।
तत् सर्वं परमेशानि व्यर्थं भवति पार्वति ।
इति सङ्कल्पमाचर्यं जीवन्यासं समाचरेत् ॥”
इति लिङ्गार्चनतन्वे ५ पटलः ॥
सङ्कल्पजन्मा, [न्] पुं, (सङ्कल्पात् जन्म यस्य) कामदेवः । इति हलायुधः ॥ (यथा, कथा-मरिकागरे । ४८ । २३८ ।
“दधोऽपि कामः सङ्कल्पजन्मा शब्देण
निर्मितः ॥”)

सङ्कल्पभवः, पुं, (सङ्कल्पात् भव उत्तमियस्य) कामदेवः । इति चिकाण्डशेषः ॥ (अभिलाष-मधूतमात्रे, त्रि । यथा, महाभारते । १३ । ४१ । ८ ।
“त्वदैर्थमागतं विद्धि देवेन्द्रं मां शुचिस्ति ।
कियमानमनेन लत्वासङ्कल्पभवेन ह ॥”)
सङ्कल्पयोनिः, पुं, (सङ्कल्पात् योनियस्य) काम-देवः । इति हेमचन्द्रः ॥
मङ्गुसुकः, त्रि, (सम्यक् दूसति इतस्तातो गच्छ-तीति । सस + कस गतौ + “समि कसेनकन् ।” उणा ० २ । २८ । इति उक्तन् ।) अस्तिरः ।
इत्यमरः ॥ दुर्ब्बलः । इत्युणादिकोषः ॥ भन्दः ।
इति मिदान्तकौमुद्यामुषादित्तिः ॥ संकोर्णः ।
अपशादेशोऽनः । इति संक्रितमात्रोणादित्तिः ॥

(यथा, महाभारते । १२ । १६३ । १३ ।
“लोष्टमर्ही तृणच्छैदी नखखादी तु यो नः ।
नित्योच्छिष्टः सङ्कल्पो नेहायुर्विन्दते महत् ॥”
सङ्कारः, पुं, (संकोर्णयोर्ते इति । सं + कृ + विक्षेपे + घञ् ।) सम्यक्त्वा त्रिमधूलादिः । इति शब्दरदावली ॥ अभिन्दितकारः । इति मेदिनो ॥
सङ्कारो, त्रौ, नवदूषितकन्मा । इति मेदिनी ॥
सङ्काशः, त्रि, (सम्यक् काशते प्रकाशते इति । काश + पचायच् ।) सङ्काशः । (यथा, महाभारते । १ । १२३ । ३ ।
“आजगाम ततो देवो धर्मो मन्त्रबलात् ततः ।
विमाने सूर्यसङ्काशे कुन्तीय यत जपस्ति ॥”)
अन्तिकः । इति विश्वः ॥
सङ्किलः, पुं, दहनोल्का । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सङ्कीर्णः, त्रि, (सं + कृ + क्तः ।) जनादिभिन्निरवकाशः । इति भरतः ॥ नानाजातिसंमिलितम् ।
इति भानुदीक्षितः ॥ तत्पर्यायः । सङ्कलम् २ आकीर्णम् ३ । इत्यमरः ॥ निचितम् ४ । इति नानार्थं अमरः ॥ व्यासम् ५ समाकीर्णम् ६ ।
इति शब्दरदावली ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३४ । २६ ।
“द्रोणः सङ्कीर्णयुद्दे च शिद्धयामास वैर्यवान् ॥”)
सङ्कटः । इत्यजयः । परस्यरविजातीयः । यथा,
“दिव्यशनिष्ठैः संकोर्णनार्थैरव्यर्थैरपि ।”
इत्यमरज्ञोक्तोकायां भरतः ॥
अशृष्टः । इति नानार्थं अमरः ॥
सङ्कीर्णः, पुं, (सं + कृ + क्तः ।) अस्त्राष्टकरणादिः चाण्डालपर्यन्तमित्यजातिः । इत्यमरः ॥ मित्रित-रागः । इति संगीतशास्त्रम् ॥
सङ्कीर्णनं, त्रौ, त्रौ, (सं + कौर्त + ल्युटः) सम्यक् प्रकारेण देवतानामोक्तारणम् । गुणादिकथनम् । यथा,—
“कृष्णवर्णं त्रिष्णा कृष्णं साङ्गोपाङ्गास्त्रपार्वदिम् यज्ञैः सङ्कीर्णनप्रायैर्यजस्ति हि सुमेधसः ॥”
इति त्रौमङ्गागते ११ स्वर्णे ५ अध्यायः ॥
“रुक्तानं व्यावस्थयति । त्रिष्णा कान्तगा कृष्णं इन्द्रनीलमणिवदुज्ज्वलम् । यहा त्रिष्णा कृष्णं कृष्णावतारं अमेन कृष्णी कृष्णावतारस्य प्राधान्यं दर्शयति । अङ्गानि इद्यादीनि । उपाङ्गानि कौस्तुभादीनि । अङ्गाणि इद्यश्ननादीनि । पाषदः सुनन्दादयः । तत् सुहितं यज्ञे रक्षनैः ।
सङ्कीर्णनं नामोक्तारणं स्तुतिश तत्प्रधानैः । सुमेधसो विवेकिनः ।” इति तदौकायां श्रीधरस्त्रामी ॥*॥ तत्पाहात्मयः । यथा, इति विश्वेति कः । युद्धम् । इत्यजयः ॥ (यथा, हरिवशः । ६१ । ६५ ।
“सङ्कुचिताङ्गी हिशुणांशकां मनोमात्रविस्फुलादनाम् । दिवितां भजामि मुम्हामिव तुहिन इव प्रसादेन ॥”)
सङ्कुलं, त्रौ, (सङ्कुलतैति । सं + कृ + संस्थान + इत्युपर्येति कः ।) युद्धम् । इत्यजयः ॥ (यथा, हरिवशः । ६१ । ६५ ।
“ततो बलेन महता गजानैकेन चाप्यथ । उभयोरन्तरं ताम्भां सङ्कुलं समपद्यत ॥”)
परस्यरपराहतवाक्यम् । तत्पर्यायः । क्लिष्टमरः । इत्यमरः ॥ “हे पूर्वार्पयविरुद्धे वाक्ये । यथा—
‘यावज्जीवमहं मौनी ब्रह्मचारी पिता मम । माता च मम बन्ध्या स्थात् अरामोऽनुपमो भवान् ॥’